

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 116.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642142934784/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

— Hum ...! sagde Solberg — Men saa staa dog stille
Hund! skændte hun og halede i Snoren.

Diana ønskede øjensynligt at komme i Lag med Jokum.

Madam Svane gentog:

— Ja saadan er Loven ...

— Umuligt, Madam Svane.

— Saadan er Loven, jo!

— Jamen det er jo at sætte Præmie paa ... ligefrem
paa ...

— Jal Og derfor skulde En aldrig være gaaet hen og
ha' giftet sig ...

— Saal der slap Hunden løs! Diana, Diana!

Frøkenen fór ud paa Gaden. Men Diana forsvandt i det
samme oppe om Hjørnet ved Træhandlerens, stærkt trængt
af Jokum.

— Ja, saa faar vi vel lade Diana skøtte sig selv ... sagde
Solberg med et Suk — Hvor havde I ellers Raad til at
holde Hund? spurgte hun, da hun kom ind igen.

— Det var Søren ... han var lisom han var tosset efter
at gaa paa Jagt ...

— Jeg synes, De fortalte mig forleden, at De et Par
Gange havde faaet Hjælp af Toldkontrolør Knagsted?

— Ja, det var osse Søren. Han skrev rundt omkring for
at faa Penge til sine Søndagskalaser ... Han sa'e, han gik
i Kirke. Det var paa saadan en Tur, at han traf Marie
Sønnichsen ... Og nu sidder vi andre med Svien.

Solberg stod lidt og blunkede, der kom hende noget
vaadt i Øjnene.

Saa tog hun Portemonnæen frem og fiskede en
Krone op.

— Jeg interesserer mig jo ellers mest for Dyr, sagde
hun — Hver har nu sit ... Men værsgod ... Og saa ser
jeg hen til Dem en anden Gang, for naar Øvrigheden ikke
vil tage sig af Dem, saa maa vi andre.

Madam Svane huggede gridsk Pengestykket og spyttede
paa det:

— Tak! sagde hun — Og til Lykke og Velsignelse!

Frøkenen gik hen imod Døren: